SADAŠNJA ISTINA

IDITE PO SVEM SVIJETU I PROPOVIJEDAJTE EVANĐELJE

SVETA BIBLIJA

POSVETI IH SVOJOM ISTINOM

TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Izd. 16. LONDON, ČETVRTAK, 15. OŽUJAK, 1900. Br. 11.

EVANĐELJE O KRALJEVSTVU

W. W. PRESCOTT

JEVANĐELJE SLOBODE SE UČI U VAVILONU

(Danilo iii 19-30)

NAVUHODONOSOR je bio kralj nad celom zemljom, i bila je to nova stvar za bilo koga da osporava njegovu apsolutnu vlast. To je za njega bio slučaj nepodnošljive drskosti, kada su se tri jevrejska zarobljenika iz osvojenog Jerusalima usudila da mu se suprotstave u lice.

„Tada se Navuhodonosor ispunio gnevom i promenio se izraz njegovog lica protiv Sedraha, Misaha i Avdenaga; zato je on prozborio i zapovedio da peć ugreju sedam puta jače nego što se obično zagrevala. Zatim je najmoćnijim ljudima koji su bili u njegovoj vojsci zapovedio da svežu Sedraha, Misaha i Avdenaga i bace ih u razgorelu užarenu peć. Tada su oni svezali te ljude u njihovim plaštevima, njihovim pantalonama, kapama i ostalom odećom i bacili su ih usred razgorele užarene peći. Budući da je kraljeva zapovest bila žurna, a peć prekomerno zagrejana, plamen vatre je pobio ljude koji su podizali Sedraha, Misaha i Avdenaga. A ta tri čoveka, Sedrah, Misah i Avdenago, pali su svezani usred razgorele užarene peći.“

SVEDOCI ZA I PROTIV BOGA

PITANJE koje je trebalo da bude odlučeno u ovom iskustvu je bilo, Ko je Bog? Da li postoji neki kralj veći od kralja Vavilona? Nebeski Bog je stavio svoj slučaj u ruke ova tri čoveka, govoreći im, „Vi ste moji svedoci… da sam ja Bog“. Prema tome, Navuhodonosor je bio na suđenju, i pojavio se kao svoj sopstveni svedok, ali njegovo sopstveno svedočanstvo je bilo protiv njegove tvrdnje da je kralj. Kada se „ispunio gnevom i promenio se izraz njegovog lica“, on je svedočio da mu je nedostajala sila pravog kralja, sila da kontroliše samog sebe. Veća sila je bila otkrivena u ljudima koji su odbili, pred licem smrti, da izdaju sveto poverenje koje im je povereno, i to bez izricanja „pogrdne osude“ protiv nepravednog dekreta kralja, nego u Navuhodonosoru, koji je postao toliko besan zbog njihovog odbijanja; a postupak koji je on sledio da iskali svoj bes samo je poslužio da učini odlučnijim svedočanstvo koje je izneto u ime nebeskog Boga. „Sigurno će te gnev čoveka hvaliti.“

Kralj Vavilona je dao sve od sebe. Peć je bila „prekomerno zagrejana“, i iz svojih vatrenih usta izdahnula je smrt ka „najmoćnijim ljudima“ koji su bili u vojsci kralja Vavilona. Oni su bukvalno ubijeni dahom njenih usta. Niko od tog okupljenog mnoštva nije mogao reći da plamen i toplota nisu bili stvarni, jer je pokazano to da ljudi izabrani zbog svoje moći otpora nisu mogli podneti da joj priđu blizu. Za njih je to bila „proždiruća vatra“. I nije ostavljena mogućnost za tri zarobljenika za bekstvo iz peći, jer su „bili svezani“, i „pali su svezani“, u samu sredinu plamena. Tako je kralj Vavilona nameravao da nanese kaznu po kratkom postupku nad onima koji su se usudili da dovedu u pitanje njegovo pravo da diktira šta i kako oni trebaju da obožavaju; i čineći javnim primerom njih nekoliko on bi učinkovito zaustavio bilo kakvu takvu težnju za izdajničkim osećanjima od strane njegovih drugih podanika. Međutim on nije znao sa kim ima posla, jer još nije postao upoznat sa Bogom čije prebivanje je sa telom, i nije bilo Gamalila da mu kaže, „Okani se ovih ljudi, i pusti ih… osim da se sami i u ratu protiv Boga ne nađete“. Taj Bog koji je doveo ove ljude u Vavilon da otkrije svoju silu da spašava, i čije prisustvo im je bilo poznato, preko njih će učiniti svoje prisustvo poznato svim ljudima.

„POGASILI SU ŽESTINU VATRE“

„Tada se kralj Navuhodonosor zaprepastio, hitro je ustao i rekao svojim savetnicima: ‘Nismo li mi u vatru bacili tri svezana čoveka?’ Oni su mu odgovorili: ‘Istina je, kralju.’ On je odgovorio i rekao: ‘Gle, ja vidim da četiri odrešena čoveka hodaju posred vatre, i nemaju ozlede, a četvrti je po obličju nalik Sinu Božjem.’ Tada se Navuhodonosor približio vratima razgorele užarene peći i prozborio je, rekavši: ‘Sedraše, Misaše i Avdenago, sluge najvišeg Boga, izađite i dođite ovamo.’ Na to su Sedrah, Misah i Avdenago izašli iz vatre. A okupljeni knezovi, namesnici, zapovednici i kraljevi savetnici videli su te ljude nad čijim telima vatra nije imala moć, niti im je vlas na glavi osmuđena, niti su im se izmenili plaštevi, niti je na njih prešao miris vatre.“

Ovo je bilo drugi put da je Navuhodonosoru pokazano na način da najsnažnije utisne u njegov um, da postoji Bog na nebu čiji putevi nisu njegovi putevi. Bilo je to drugi put da mu je istina predstavljena da postoji Kralj, kraljevstvo, i vlast veća od kralja, kraljevstva, i vlasti Vavilona. Bilo je to drugi put da mu je učinjeno jasnim da je ceo tok njegovog života trebao da bude promenjen. Bilo je to drugi put da je Jevanđelje o kraljevstvu javno objavljeno u Vavilonu. U snu i njegovom tumačenju Navuhodonosor je poučen u pogledu propasti svih zemaljskih kraljevstava, i vidljivog uspostavljanja Božjeg kraljevstva „u poslednjim danima“. Tokom godina ova lekcija je izbledela iz njegovog uma. U ovom drugom iskustvu poučen je da ovo isto Božje kraljevstvo, koje će biti vidljivo uspostavljeno „u poslednjim danima“, kraljevstvo veće sile od bilo kojeg zemaljskog kraljevstva, postavljeno kao sadašnje iskustvo u srcima ljudi koji su kroz veru u tu silu „pogasili žestinu vatre“.

Efekat vatre na ljude koji su bačeni u nju je bio vrlo drugačiji od onog što je očekivano. Umesto da proždre njih, proždrla je okove sa kojima su bili vezani od kralja Vavilona, i tako su ljudi koji su ubačeni unutra „svezani“ viđeni da su bili „odrešeni, kako hodaju usred vatre“. Ovi ljudi nisu objavljivali teoriju, već su otkrivali činjenicu. Oni nisu samo govorili o sili koja može spasiti, već su se držali te sile, i bili su spašeni od nje. I „obličje četvrtog“ koji je bio sa njima u peći bilo je vidljivi dokaz za Navuhodonosora da „postoji Bog na nebu“ koji je takođe „Bog sa nama“, u ličnosti svog Sina.

NAJVEĆI KRALJ ZEMLJE SAMO PODANIK

BILO je to kroz direktno proviđenje nebeskog Boga da je Navuhodonosor držao univerzalnu vlast. Preko proroka Jeremije Gospod je rekao: „Ja sam načinio zemlju… i dao sam to onom ko mi se učinio prikladnim. A sada sam sve te zemlje dao u ruku Navuhodonosoru, kralju Vavilona, mom sluzi… i sve nacije će mu služiti.“ I u

svom tumačenju sna Danilo je rekao: „Nebeski Bog ti je dao kraljevstvo, moć, i snagu, i slavu.“ Prema tome, očigledno je to da je Gospod očekivao od svih ljudi na zemlji da budu poslušni Navuhodonosoru. Zašto je on onda radio na tako čudesan način da izbavi od smrti one koji su odbili da poslušaju kraljev dekret?

Ključ za odgovor se nalazi u rečima Gospoda, „kralju Vavilona, mom sluzi“. Ova trojica Jevreja su bili sluge Svevišnjeg Boga, i bili su odane, verne sluge. Kralj Vavilona je takođe bio sluga, ali je bio nelojalan; njegovo neverstvo nije moglo osloboditi nekolicinu vernih od njihove odanosti Bogu neba i zemlje.

Kada je Bog dao vlast nad celom zemljom u ruke Navuhodonosoru, on se nije odrekao ničega od svoje sopstvene vlasti nad univerzumom. „Gospod je pravi Bog, on je Bog živi i kralj večni: od njegovog gneva zemlja će drhtati, a narodi neće moći podneti njegovu srdžbu.“ „Jer Gospod je velik Bog, i Kralj velik nad svim bogovima. U njegovoj su ruci dubine zemaljske; njegova je i snaga brežuljaka. Njegovo je more, on ga je načinio; i kopno su ruke njegove oblikovale.“ „Jer velik je Gospod i hvale predostojan: treba ga se bojati više od svih bogova. Jer svi bogovi naroda su idoli, a Gospod je stvorio nebesa. Slava i veličanstvo je pred njim, snaga i lepota u svetinji je njegovoj. Dajte Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i snagu.“ „Klanjajte se Gospodu u lepoti svetosti: strepi pred njim, sva zemljo! Recite među paganima da Gospod vlada.“ „Kličite Gospodu, zemlje sve! Služite Gospodu s veseljem, dođite u prisutnost njegovu pevajući. Znajte da je Gospod Bog: on je taj koji nas je stvorio, a ne mi sami; njegov smo narod i ovce paše njegove.“

Na početku Bog je dao čoveku vlast nad celom zemljom, i nad svakim živim stvorenjem; ali ta vlast je bila samo pod Bogom kao vrhovnim. Čim je čovek prestao da bude odan Bogu, izgubio je svoju vlast. Sada je Navuhodonosoru Bog dao vlast (uporedite Ps. viii 4-8 i Jer. xxvii 6; Dan. ii 37, 38); ali Navuhodonosor nije imao vlast osim kao što ju je primio od Boga. „Ne postoji vlast osim od Boga; vlasti koje postoje su određene od Boga. Navuhodonosorova velika vlast je bila samo dokaz činjenice, koju je on ignorisao, da je on bio samo oruđe u Gospodnjim rukama, sa nikakvom svojom sopstvenom vlašću. Vidite Isa. x 5-18. Navuhodonosorova obaveza da se „plaši Boga i drži njegove zapovesti“ nije bila umanjena, već pre uvećana, njegovim postavljanjem na visok položaj. Kao pojedinac dugovao je Bogu istu odanost koju su najprezreniji jevrejski zarobljenici činili, i kao kralj nad svim nacijama zemlje nad njim je bila daleko veća odgovornost davanja svim ljudima primera odanosti Stvoritelju i održavaocu svega. Zanemarivanje kraljevog edikta od trojice Jevreja bilo je u stvarnosti pokazivanje najviše vrste odanosti, naime, Bogu, Kralju nad kraljevima.

Štaviše, tri Hebreja su bila više odana interesima Vavilona nego što je bio sam kralj. Kada su bili zarobljeni, Bog im je rekao, „Tražite mir gradu u koji sam dao da budete odvedeni u izgnanstvo, i molite se Gospodu za njega: jer ćete u njegovom miru i vi imati mir“. Međutim mir dolazi samo onima koji drže Božje zapovesti. „Velik mir imaju koji vole Zakon tvoj i ni o šta se ne spotiču.“ „‘Nema mira’, kaže moj Bog, ‘opakima’.“ „Pravednost uzdiže narod, a greh je poniženje svakom narodu.“ Bezbednost Vavilona je zavisila samo od njegove odanosti Bogu i njegovim zapovestima. Njegov pad je proročen, samo zbog njegovih greha. Prema tome, u odbijanju da obožavaju zlatni kip koji je Navuhodonosor postavio, hebrejski zatvorenici su pokazivali veću zabrinutost za bezbednost Vavilona nego što je pokazao njegov kralj.

Ovo je lekcija danas za sve stanovnike, vladare, i zarobljenike u Vavilonu, — celoj zemlji. U obavezi da bude podložan vlastima koje vladaju, nijedan čovek nije oslobođen od obaveze da bude podložan Bogu, od kojeg svi vladari crpe svoju vlast. Naređenje da svaka duša bude podložna „višim silama“, uključuje podložnost Svevišnjoj Sili. Svi ljudi jednako, i viši i niži, duguju njemu zajedničku odanost; i ako kralj kojeg je Bog postavio ili dopustio da bude postavljen na položaj „male kratke vlasti“ zaboravi svoju zavisnost od Boga, i usudi se da uzdigne sebe iznad njega, poništavanjem bilo kojeg od njegovih zakona, onda podanik mora zapamtiti da njegova dužnost ne može nikako postati ništa viša od poslušnosti Bogu, i mora pokazati put života nelojalnom vladaru koji ugrožava mir svojih sopstvenih oblasti.

PRESUDA U KORIST BOGA

„Tada je Navuhodonosor prozborio, i rekao: ‘Neka je blagoslovljen Bog Sedrahov, Misahov i Avdenagov koji je poslao svog anđela i izbavio svoje sluge koje su se u njega uzdale i izmenile kraljevu reč i predale svoja tela, kako ne bi služile niti se klanjale ikojem drugom bogu osim svom Bogu. Zato donosim naredbu: Svaki narod, pleme i jezik koji bi rekao išta loše protiv Boga Sedrahovog, Misahovog i Avdenagovog, biće raskomadan, a njihove će kuće biti pretvorene u gnojišta; jer nema drugog Boga koji bi mogao izbaviti na taj način.’ Tada je kralj unapredio Sedraha, Misaha i Avdenaga u vavilonskoj pokrajini.“

Kroz odanost „njegovih slugu koje su se uzdale u njega“, nebeski Bog se opet otkrio u kraljevstvu Vavilon, i u slučaju koji je bio na suđenju presuda je bila u njegovu korist, presuda data od samog Navuhodonosora. „Jer njihova stena nije kao naša Stena, čak i kada su sudije sami naši neprijatelji.“ Međutim noseći tako svedočanstvo o veličini i sili Kralja neba, ovi sami ljudi su postali veliki, jer su „promenili kraljevu reč“, a sigurno su oni koji mogu promeniti reč kralja veći od samog kralja. Tako je to bilo sa ova tri čoveka kao što je bilo u slučaju Danila. Preko onog što je bilo otkriveno u i kroz njih pokazano je to da su bili veći od Navuhodonosora, i on je priznao činjenicu. I tako je pravo Jevanđelje o kraljevstvu opet objavljeno u Vavilonu, i tako širom sveta.

Dobro je zapaziti kako je ovo učinjeno. To nije ostvareno žalbom sudovima ili vojskama da ukinu nepravedan dekret, i da nametnu svoja prava. Takav postupak kao taj bi jednostavno rezultovao u postavljanju jedne zemaljske sile protiv druge, i ratovanje bi bilo potpuno telesno, a slava od bilo kakve pobede bi bila data ljudima. Međutim ovi ljudi su „predali svoja tela“, i predavanjem postali su osvajači, i „iz slabosti su učinjeni jakim“. I tako je Jevanđeoska istina naučavala da je „Bog izabrao ludo ovog sveta da posrami mudro i slabo ovog sveta izabrao je Bog da posrami ono što je jako. I ono neplemenitog roda i ono prezreno izabrao je Bog, i ono što nije, da uništi ono što jeste: da se pred njim ne može hvaliti nijedno telo“. 1. Kor. i 27-29. „Ne nama, nego svom imenu slavu daj.“

BOG NE TREBA LJUDSKU PODRŠKU

Međutim iako je Navuhodonosor prepoznao da „nema drugog Boga koji bi mogao izbaviti na taj način“, on je zapravo sebe i dalje držao iznad baš tog Boga, pretećи da će ubiti bilo koga ko bi govorio protiv njega. Bilo koji bog koji treba pomoć zemaljskog kralja kako bi održao svoj ugled među ljudima, sigurno nije toliko velik kao kralj, i kralj koji nudi takvu pomoć pokazuje da je to njegovo viđenje stvari. Navuhodonosor je bio upravo jednako izvan svog mesta u pokušavanju da nametne obožavanje pravog Boga, kao i u zapovedanju da se obožava njegov kip. Sam Bog ne primorava ljude da ga obožavaju. On poziva i pokušava da pobedi čudesnim otkrivanjem svog sopstvenog karaktera, i on naređuje svakom čoveku koji čuje poziv da pozove druge, ali njemu ne treba i neće prihvatiti pomoć bilo koje zemaljske sile da nametne poslušnost njemu. Svaki takav napor ometa pre nego što unapređuje Božje kraljevstvo na zemlji. Država može učiniti čoveka licemerom, ali samo stvaralačka Božja sila može učiniti čoveka „novim stvorenjem“.

Poslednje što čujemo o ovim ljudima je da su „unapređeni“, „u vavilonskoj pokrajini“. Kada su stajali pred besnim kraljem i svedočili za pravog Boga, nisu imali uverenje da neće zapečatiti svoje svedočanstvo svojim životima, ali za njih je plamen peći bio samo svetlo Božje slave u kojem je njihov pravi ka-

rakter otkriven kralju Vavilona, koji im je dao mesto na koje im je njihova vrednost davala pravo. „Onaj koji se ponizuje, biće uzvišen.“